

Motion till riksdagen 2005/06:Bo233

av **Jörgen Johansson och Rigmor Stenmark (c)**

Tillgänglighet i bostäder

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om en översyn av lagen (1992:1574) om bostadsanpassningsbidrag inkluderande förändringar av den 1 juli 2000.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om införande av hissbidrag för äldre flerbostadshus.

Motivering

Samhällets målsättning är att alla människor, oavsett funktionshinder och så långt som möjligt, skall kunna delta i samhällets aktiviteter och bo så länge som möjligt i sin bostad.

Det första bidraget för funktionshindrade personer infördes på försök 1959. Sedan dess har ett otal utredningar gjorts och beslut tagits beträffande bostadsanpassningsbidrag. Nuvarande lag är från 1992, vilken i vissa delar förändrades under år 2000. Gemensamt för alla förändringar är att en generösare syn på bidragen ges. Detta återspeglas också i kommunernas kostnadsutveckling på området. Detta tillsammans med en allt äldre befolkning och ett allt äldre och mindre väl underhållet bostadsbestånd bidrar till kostnadsökningar.

I tidigare lagstiftning på området har det funnits restriktioner beträffande standardhöjande åtgärder. Den restriktionen är borta i senaste lagstiftningen, vilket medför vissa problem och prioriteringar. Boverkets utredning om underhållet i svenska bostäder talar sitt eget språk. Underhållet är rejält eftersatt, vilket medför att mindre nogräknade hyresvärdar utnyttjar systemet med bostadsanpassningsbidrag i syfte att samhället skall betala delar av ett eftersatt underhåll. Normer för hur avgränsningar skall ske är luddiga och kräver rättsprövning för att finna klara riktlinjer. Det medför en ständig rättsprocess på området, vilket knappast gagnar den funktionshindrade.

Ett inte ringa antal fall där egna hem fordrar utbyggnad i storleksordningen 50 % av den ursprungliga bostadsytan aktualiseras dessutom. Åtgärder av

Fel! Okänt namn på

detta slag påverkar såväl den personliga förmögenheten för fastighetsägaren samtidigt som återbruket av gjord investering vid t.ex. flytt inte finns. Kostnader med denna dignitet, med oklara riktlinjer, kan knappast stå i relation till lagstiftarens avsikt.

Bostadsanpassningsbidrag är som namnet tydliggör ett bidrag. Ofta installeras hissar som nyttjas under en kort tid, vilka borde kunna återanvändas inom systemet. Då de är bidrag är det inte möjligt för kommunen att återanvända hissen vid t.ex. förmånstagarens död. Detta bör förändras så att möjligheten att ge stöd utvidgas till fler personer.

Bostadsanpassningsbidraget ges som bidrag efter prövning av kostnadsnivån från kommunens sida. En effektivare hantering av frågan är att åtgärden, i samband med ärendets bedömning, hanteras i enlighet med lagen om offentlig upphandling, vilket inte är brukligt i nuvarande system.

Kostnadsutvecklingen inom bostadsanpassningssektorn är stor i en situation då kommunernas ekonomi är ansträngd. Trots detta skall målet om att ge alla människor med funktionshinder en möjlighet till ett självständigt liv i ett eget boende uppfyllas. För att klara detta på ett bra sätt behöver förändringar göras i gällande lagstiftning så att en smidigare, och för de funktionshindrade mer positiv, hantering av dessa ärenden kan ske.

Möjligheten att bo kvar i sin invanda miljö ställer nya krav. Det gäller även i tämligen nyproducerade bostäder då dessa knappast utformats utifrån de nya tillgänglighetskrav som aktualiseras. Det är krav som vård- och omsorgspersonal kan ställa när omfattande behov av vård skall tillgodoses i det ordinarie boendet. Det förhållandet framstår som en överlastning av kostnader mellan huvudmännen där den enskildes krav om välbefinnande bedöms av andra än vårdtagaren själv. En djupanalys över en vårdfilosofi som ständigt är i förändring och därmed utgör en planeringssvårighet för kommuner och bostadsplanerare behöver göras. Rimligheten att skapa normer där alla bostäder utformas med samma krav som en vårdsal framstår som orimlig. En översyn av bostadsanpassningsbidraget är därför behövligt. Detta bör ges regeringen till känna.

Många bostäder saknar hiss. Den demografiska utvecklingen gör att tillgänglighetskravet växer allt starkare. Under föregående år erbjöds ett hissbidrag, vilket utnyttjades av många. Många var även de sökande som inte fick del av bidraget. Detta visar ett uppdämt behov som om inte staten stimulerar införandet av hissar i det äldre bostadsbeståndet drabbar kommunerna som en kostnad i form av bostadsanpassningsbidrag. Staten bör därför återinföra hissbidraget enligt samma normer som tidigare. Detta bör ges regeringen till känna.

Stockholm den 24 september 2005

Jörgen Johansson (c)

Rigmor Stenmark (c)